

„MUZICA, E VIAȚA TA!”

VIORELA FILIP

Muzica, alean și chemare spre lumea fantastică a imaginației seducătoare, prin care sentimentele noastre prind aripi și călătorim braț la braț cu cine ne este drag, ne bucurăm de tremurătul ușor al unei frunze îndrăgostite de primele raze de soare care-i luminează mărgăritarele de rouă căzute în diminețile verii și ne facem frate de cruce cu pădurea... veșnic tânără, ascultăm blânda batere de vânt care acompaniază ciripitul păsărelelor, suntem exaltați când privim valurile mării dornice să inunde marginea plajei și să ne mângâie picioarele, să ne spună ca unor prieteni așteptați cu drag: „*Bine ați venit!*”. Muzica bună... are în esența ei ceva dumnezeiesc, ne dă pofta de-a trăi și a ne bucura de viața. Această stare de beatitudine am simțit-o două săptămâni de zile la cea de a **XI-a ediție a „Festivalului Tinereții” - Mangalia 2015**, când am avut minunatul prilej să fie alături de noi distinsa solistă, **prof. Viorela Filip**, membră a juriului la secțiunea de „**Folclor**” cât și la „**Muzică ușoară**”.

De la deschiderea festivalului am constatat că doamna Viorela Filip este o cunoștință veche a celor de la Mangalia și, nu numai, a multor spectatori, cu deosebire tineri, care veneau s-o salute, o rugau să facă câteva instantanee cu ei, o sărutau ca pe o bună prietenă, fiindcă domnia-sa, de-a lungul carierei, le-a oferit melodii devenite șlagăre (ale

căror versuri îi aparțin), fiind un dar de suflet al unei sensibile creatoare de frumos, o adevărată mamă ce-și iubeste odraslele și le înțelege dorințele și pasiunile lor.

În fiecare seară, punctuală ca un desăvârșit nobil francez, sosea cu cel puțin o jumătate de oră înainte de-a începe spectacolul și, cu grația unei dive de primă mărime, saluta spectatorii, le trimitea un surâs fermecător, găsea pentru fiecare dintre noi, când ne strângea mâna, un cuvânt frumos, apoi se interesa de lista concurenților și, precum un adolescent, abia aștepta ca gongul să ne anunțe intarea în scenă a tânărului artist pe care-l asculta foarte atentă, își nota cu meticulozitate observațiile, cântărea cu mult discernământ nota pe care o acorda, și nu rareori fredona cântecele respective (cu un farmec aparte) ca o elevă de liceu, iar de multe ori am înțeles-o din privire că-și spunea: „... *Iată încă o stelută care bate la porțile afirmării. Nu-i rău deloc, dimpotrivă în această pepinieră - „Festivalul Tinereții” cresc flori minunate care vor deveni în timp (prin talent și o muncă susținută) viitorii noștri înlocuitori*”.

Și, fără să știe că am să-i fac un portret literar-artistic, în micile pauze, am pus întrebări, am primit răspunsuri pe măsura așteptărilor și, ușor-ușor... ridicând „Cortina Timpului” am reușit să descopăr o artista polivalentă: prof. Viorela Filip - absolventă a Conservatorului Ciprian Porumbescu din București, vorbitoare de limba italiană și franceză, profesoară eminentă de canto-muzică ușoară (la Școala de Artă din București), compozitoare, textieră, cântăreață renumită care a abordat toate genurile de muzică: ușoară, clasică, populară, romanță, membră a Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România (U.C.M.R.), colaboratoare cu mari nume de maeștri din panoplia muzicii românești: Jolt Kerestery, Marius Țeicu, Marcel Dragomir, Viorel Gavrilă Cristian Alivej, Serban Georgescu, Dumitru Lupu, Mihai Alexandru, Cătălin Crișan, Marian Stârcea, , Nicolae Caragia; autoarea versurilor unor melodii cântate de îndrăgiți interpreți ca: Gabriel Dorobanțu, Mirabela Dauer, Corina Chiriac, Angela Similea, Dan Spătaru, Ovidiu Komornyk, Alexandru Jula, Denis Roman, Aurelian Teișan, Loredana Groza, Marina Florea, Cătălin Crișan, Daniel Iordăchioaie, Florin Apostol, Cornel Constantiniu, Dumitru Lupu, Nico (Nicoleta Matei), mesager al cântecului românesc peste hotare (în zeci de concerte) turnee în SUA, Italia, Bulgaria, Republica Moldova, Ungaria, creatoare a sute de melodii intrate în fonoteca de aur a Societății Naționale RADIO, zeci de albume muzicale editate la Electrecord, Eurostar, etc. și câștigătoare a zeci de premii la interpretare și creație, iar anul acesta a reușit să obțină primul loc la Secțiune „Creație” - **Festivalul Tinereții -Mangalia 2015**, cu o piesă minunată „UN CASTEL DE NISIP” interpretată de o tânără foarte talentată (de de 9 anișori), pe nume - **Francesca Trofin**.

Aș dori să menționez că această melodie „**Un castel de nisip**” a captivat juriul (din care domnia-sa nu a făcut parte, conform Regulamentului Festivalului Tinereții), cântec care a reușit (atât prin armonia superbă cât și a versurilor de-o gingășie extraordinară, care ne redau, ca pe o proiecție panoramică, viața de copil când... în lumea lui fantastică îi apar obiectele înconjurătoare adevărate palate poleite în aur), să fie fredonat de spectatorii care au aplaudat, la scenă deschisă, minute în șir.

„Un castel de nisip cu creneluri/ Minunat cum e cel din povești,/ Vreau să-nalț chiar aici, lângă apă.../ Hai și tu, nu-i de-ajuns doar să mă privești!/ Refren: E iarăși vară,/ Sunt iar la mare,/ Soarele arde-n trună,/ Este vacanță,/ Școala-i departe;/ Pe plaje mă topesc;/ Marea-i albastră,/ Și e cuminte/ Ca o oglindă clară,/ Am o dorință/ De astă vară/ Și-am să mi-o împlinesc/ Sar toți copiii/ Să mă ajute:/ Unii adună pietre, Vin prichindeii/ Cu scoici în palme/ Și alge de smarald;/ Crește castelul/ Ca printr-o vrajă,/ În soare strălucește,/ Îi facem poze./ Noi facem baie/ Să nu simțim că-i cald!”

Of!.. în acea seră mirifică, de la malul mării, îmi spunem în gând și chemam **copilăria** (ascunsă în spatele anilor care s-au risipit ca boarea unui zefir): „*Vino, iubita mea!... Te aștept, dulce printesă, în nopțile cu lună plină... când stelele argintii sclipesc și lăcrimează pe bolta cerului și ne șoptesc atât de duioș: <Copii mei dragi!> Hai, vino copilărie!... atât de dor îmi e de tine ca să-ți simt alintarea și să-mi mângâi privirea cu surâsul tău. Inundă-mi clipa fericirii cu atingeri tandre”.*

Cântecul „**SCRISOARE CĂTRE DUMNEZEU**” a fost a doua surpriză ce ne-a făcut-o distinsa doamnă Viorela Filip „**Eu, Doamne, câteodată,/ Aș vrea să-ți scriu scrisoare,/ Să-ți spun ce simt, cum merge,/ Să-ți spun și ce mă doare.../ Dar Tu ești prea departe/ Și poate, n-o primești/ Oricum, eu sunt o carte/ În care tu citești.../ REFREN: Mai lasă-mi, Doamne, cerul, /Speranța și iubirea/ Și pâinea de pe masă, /Puterea, mântuirea/ Mai lasă-mi și părinții, /Vreau să mă vadă mare/ Prin ei am rădăcină /Și-un loc al meu, sub soare! | Am să-ți vorbesc în șoptă,/ Inima ta m-ascultă/ Mai sunt copii în lacrimi/ Și suferință multă.../Nu-s, Doamne, toate bune/ Cum, sigur, Tu, ai vrea./ Din când în când, privește/ Și către lumea mea!”- interpretată de eleva **Bianca Ștefan** (o voce cristalină, dicție bună) aducându-ne bucurie deosebită, atât juriului format din Viorel Gavrilă - vicepreședintele Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România, soprana Rodica Anghelescu - solistă permanentă a Operei Comice pentru Copii, prof. Viorel Covaci, soprana prof. Anca Pârjol, prof. Traian Broscă, Marin Voican-Ghioroiu - scriitor-compozitor, solistul italian Carlo Cori și înbdeosebi... iubitorilor noștri spectatori ce umpleau seară de seară spațiul din jurul „scenei plutitoare, luminată feeric” și, într-un entuziasm extarordinar... au aplaudat, au cântat, au dansat pe ritmurile muzicii, răsplătind cu generozitate munca Președintelui Festivalului Tinereții, domnul Viorel Stoica și a organizatorilor, sponsorilor și conducerii primăriei Mangalia.**

La despărțire, după gala de la Secțiune „**MUZICĂ UȘOARĂ**”, am felicitat-o și i-am urat succes la Festivalul „**MAMAIA COPILOR**”, iar în momentul când ne îmbrățișam ca niște buni prieteni, artista Viorela Filip avea în ochi o lăcrimioară a bucuriei, a împlinirii și mi-a spus cu atâta duioșie:

- **Ce pot să fac?... Emoția mă cuprinde întotdeauna când se termină un festival. Simt că sufletul îmi spune cu o voce părintească: - Viorela, te înțeleg: „MUZICA, E VIAȚA TA!”**

Marin Voican-Ghioroiu

